Midt i krigen er der en voksende bølge af klogskab

Den 15. juli 2022 (EIRNS) – Dette er en sommer med faldende regimer (Italien, Estland, Storbritannien, Sri Lanka) og øget modstand (international solidaritet blandt landbrugsledere i Spanien, Holland, Italien, Tyskland, Portugal og USA; de latinamerikanske og afrikanske nationers bevægelser i retning af Kina og væk fra dollaren). Mens krigen fortsætter med at sprede sig, gør bevidstheden om dens meningsløshed det ligeså. Som det var tilfældet med Østtysklands Erich Honecker i 1989, er de ansvarlige for at indføre despotiske retsstatsprincipper ofte de mest vildfarne i forhold til deres egen forestående, selvvalgte skæbne. Honecker manglede den sans for ironi, som uden videre kunne have gjort ham opmærksom på sandheden. I stedet udbrød hans skrøbelige, kriminelt indstillede sind, at Østtyskland ville fortsætte i "endnu 1.000 år", blot 30 dage før han ville blive anbragt på bagsædet af en politibil og kørt væk fra historiens scene. Den tjekkiske forfatter Vaclav Havel skrev om "de magtesløses magt", men "de almægtiges magtesløshed" i forhold til at forstå en ny, revolutionær idé, hvis tid er kommet, hvilket er en endnu vigtigere idé at begribe.

Ad hoc-komitéen for et nyt Bretton Woods, "Operation Ibn Sina", Verdenslandbroen og programmet for genopbygning og udvikling af Ukraine er idéer, som alle har fælles rod i økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches (1922-2019) tænkning. Digteren Percy Shelley (1792-1822) fortæller os: "Digtere blev i tidligere verdensepoker, alt efter omstændighederne i den tidsalder og den nation, hvor de fremstod, benævnt lovgivere eller profeter: en digter omfatter og forener i bund og grund begge disse karakterer. For han betragter ikke blot intenst nutiden, som den er, og opdager de love, efter hvilke de nuværende ting bør indrettes, men han betragter også fremtiden

i nutiden, og hans tanker er kimen til blomsten og frugten af den aktuelle tid." Dette var den "poetiske" kraft i LaRouches økonomiske prognosemetode, en metode, der, som det fremgår af hans bog Earth's Next Fifty Years, tillempede og videreudviklede ideer fra videnskabsmænd som den store Vladimir Vernadsky. LaRouches "tungtvejende begreber" er de eneste anskuelser, der naturligt passer til krisen på nuværende tidspunkt.

James Webb-rumteleskopet og dets første billeder, står ikke i et rimeligt forhold til den sølle verden, som er præget af nutidens politiske, militære og kulturelle vanetænkning. I princippet har Webb-teleskopet, ved at udvide det menneskelige sanseapparat med 13 milliarder lysår og mere, netop genforenet hele menneskeheden. Det er et Prometheus-instrument, der udvider ikke blot menneskehedens visioner, men også dennes formål. Ethvert barn i verden, der betragter disse billeder eller får fortalt om dem, har adgang til denne sandhed.

Det betyder også, at den russiske rådgiver Julia Zhdanovas rammende mistanke om, at nazisternes berygtede "Generalplan Ost"-politik dukker op igen midt i den "elskværdige" diskussion om krigen i Ukraine, i menneskehedens navn ikke blot må erkendes, men også besvares og afhjælpes. Zhdanova sagde: Dette er ikke første gang, at provokerende opfordringer til at reducere Ruslands befolkning, herunder Generalplan Ost, kommer fra Europa.

Schiller Instituttets udkast til en plan for genopbygning og udvikling af Ukraine er ligesom Webb-teleskopet en "gentænkning", der er uforenelig med alle andre forslag på dagsordenen – og derfor præcis det der er allermest påkrævet og nødvendigt. Ingen tilslørede malthusiansk-fascistiske "slutløsninger" på det "russiske problem" kan tolereres, især ikke som potentielt udsprunget af Wall Streets sidste tids "American Liberty League". I stedet er det et centralt element i vores arbejde at "etablere Ukraine som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien", bl.a. ved at

genetablere Ukraines fortræffelighed inden for videnskab ved at få adgang til Vladimir Vernadsky, opfinderen af videnskaben om biogeokemi, et videnskabeligt geni, der er af samme vigtighed for russerne, ukrainerne og den øvrige verden.

I et andet, men beslægtet tilfælde har den LaRouche-uafhængige Diane Sares vellykkede kvalificering til at stille op som uafhængig kandidat til det amerikanske senat i staten New York både afsløret det incestuøse samarbejde i toppen af den "politiske klasse" der, og samtidig indirekte fastslået hvordan og hvorfor svindel i virkeligheden regelmæssigt forekommer i amerikanske valg. Det er forudsigeligt, at de korrupte demokrater i denne stat, der handler præventivt, forsøger at bruge beviser for svindel (afsløret gennem Sare-kampagnens og andre uafhængige kandidaters indsats) mod deres republikanske guvernørkandidat, selv om den egentlige historie – at begge partier bevidst har deltaget i en principløs aftale for at forhindre uafhængige kandidater i nogensinde at opnå et embede i staten – snart vil blive afsløret.

I mellemtiden blev USA's byers sørgelige utilstrækkelighed, til rent faktisk at reagere i tilfælde af et termonukleart angreb, åbenbaret for et par dage siden, da en "Offentlig bekendtgørelse fra bystyret i New York City" anbefalede at "gå indendørs, blive i midten af bygningen, væk fra vinduerne og afvente yderligere instruktioner indenfor". Det viser sig, at der ikke længere findes tal fra Forsvarsministeriet om, hvor mange ofre USA ville lide, hvis et termonukleart angreb fandt sted! National Security Archive offentliggjorde i går en ny informationsbog, som beretter om forsøg i 1960'erne på at "anslå", hvilke civile tab der ville være resultatet af en atomkrig. NSA-arkivforsker William Burr skriver: "En rapport fra 1964 til JFK anslog omkring 134 millioner amerikanske og 140 millioner sovjetiske dødsfald, som følge af en teoretisk atomudveksling mellem supermagterne." Det var ud af en amerikansk befolkning på 192 millioner. Ved ren fremskrivning, uden hensyntagen til et større tab af menneskeliv som følge af

forbedringer i våben og præcision og et tilsvarende sammenbrud i den amerikanske infrastruktur, ville over 200 millioner amerikanere dø enten øjeblikkeligt eller næsten øjeblikkeligt.

Kun store idéer kan med held afværge store katastrofer i en tid som denne. Dette er en tid for digternes visioner, ikke bureaukraternes blindhed. Dette er tiden for visionerne i LaRouches Earth's Next Fifty Years, som må være retningsgivende for etableringen af den nye finansielle, sikkerhedsmæssige og udviklingsmæssige arkitektur, uden hvilken civilisationen og selve Jorden måske ikke har en chance for at bestå.

Billedet: NASA, ESA, CSA, and STScI

- NASA's James Webb Space Telescope reveals emerging stellar nurseries and individual stars in the Carina Nebula that were previously obscured
- Images of "Cosmic Cliffs" showcase Webb's cameras' capabilities to peer through cosmic dust, shedding new light on how stars form
- Objects in the earliest, rapid phases of star formation are difficult to capture, but Webb's extreme sensitivity, spatial resolution, and imaging capability can chronicle these elusive events